

Biljetten ett hinder för tågresan

För några veckor sedan var jag i Finland tillsammans med NJT:s nordiska redaktion. Efter ett besök på Ringbanans projektkontor i Dickursby, tog vi tåget till Lahti. Det var en mycket behaglig resa med Pendolino. Fritt internet ombord utan krångliga inloggningsrutiner med voucher eller biljettnummer. Det bara fungerade. Största svårigheten var att köpa biljett, eller åtminstone att förstå vilken typ av biljett som jag skulle ha.

Det borde inte vara svårare att åka tåg än att åka buss. Jag köper en biljett och kliver på tåget. Eller ännu enklare, jag kliver på tåget och köper biljetten ombord. Utan straffavgifter. Men så är det inte. Smarta biljettsystem med differentierade priser och komplicerade rutiner för bokning via internet, eller långa väntetider i telefon, gör tågresan svårare än den behöver vara.

Ännu värre är det att försöka köpa en biljett för en resa i utlandet. När jag i somras skulle boka en tågbiljett mellan München och Amsterdam var det inte möjligt att göra det via internet. I stället gick jag till stationen i Borlänge, förvissad om att det var möjligt att köpa biljetten på biljettextpeditionen. Med se det gick inte, trots att jag hade förtecknat såväl tågnummer som datum, destination och avgångstid på ett papper för att undvika

missförstånd. I stället hänvisades jag till telefonbokningen. Efter samtalet med telefonbokningen fick jag ett bokningsnummer, som i normalfallet betyder att jag kan hämta biljetten i närmaste automat. Men inte heller detta fungerade. Nu var det helt plötsligt biljettextpeditionen som gällde.

Otillgängliga biljettköp gör det lätt att välja flyget framför tåget. Via min dator kan jag enkelt köpa en flygbiljett till praktiskt taget vilken destination som helst i hela världen, checka in med några knapptryck på min smarta telefon och få boardingkortet direkt i telefonen.

Nu ska jag inte dra alla över en kam. Det finns undantag. Flytoget i Norge och Tågkompaniet i Sverige är två exempel på tågföretag som har enkla rutiner för biljettköp. Jag undrar om inte de etablerade järnvägsoperatörerna har en del att lära av dessa relativt nya uppstickare.

MIKAEL PRENLER
Huvudredaktör

Onko lippu junamatkan este?

Pari viikkoa sitten olin Suomessa NJT:n toimitusneuvoston kanssa. Kehäradan projektikonttorin vierailun jälkeen matkustimme junalla Tikkurilasta Lahteen. Matka oli miellyttävä Pendolinon kyydissä. Internet-yhteys oli ilmainen ilman hankalia kirjautumisrutineja voucherin tai lippunumeron avulla. Kaikki vain toimi. Suurimman vaikeuden aiheutti lipun osto tai ainakin tieto siitä, minkälainen lippu minun pitäisi hankkia.

Oikeastaan ei pitäisi olla vaikeampaa matkustaa junalla kuin bussilla. Ostan lipun ja nouseen junaan riippumatta siitä mihin, kun matkustan samojen paikkojen välillä. Vielä helpompi on nousta junaan ja ostaa lippu junassa ilman sakkomaksuja. Mutta niin se ei ole. Kehittyneet lippujärjestelmät erilaisine hintoineen ja vaikeine rutineineen varata internetin kautta tai pitkät odotusajat puhelimessa tekevät sen, että junamatkan tekeminen on vaikeampaa kuin se voisi olla.

Vielä vaikeampi on saada ostettua lippu ulkomaanmatkaa varten. Kun viime kesänä yritin varata junalippua Münchenin ja Amsterdamin välille, niin sitä ei ollut mahdollista tehdä internetin kautta. Sen takia menin Borlängens asemalle, koska luulin että voisin ostaa junalipun suoraan lippumylämästä. Mutta se ei

onnistunut, vaikka olin kirjoittanut paperille sekä junan numeron, päivämäärän että päämäärän väärinkäsitysten välttämiseksi. Minut ohjattiin kuitenkin puhelinvaraukseen. Puhelinkeskustelun jälkeen sain varausnumeron, joka normaalisti merkitsee sitä, että voin hakea lipun lähimmästä automaatista. Mutta tämä malli ei toiminut myöskään. Nyt oli niin, että yhtäkkiä lippumyymälä pystyi palvelemaan.

Tämän takia on helppoa valita lento junan sijasta. Ainakin kun kyseessä on lipunoston käytettävyyden sijasta. Tietokoneen avulla voin ostaa lipun käytännöllisesti katsoen joka paikkaan missä tahansa maailmassa, hoitaa kirjautumisen lennolle muutamalla napinpainalluksella älypuhelimella ja saada matkustajakortin (boarding-pass) suoraan puhelimeen.

Nyt ei pidä kuitenkaan vetää kaikkia samaan ryhmään! Poikkeuksia on. Flyttäget Norjassa ja Tågkompaniet Ruotsissa ovat esimerkkejä junayrityksistä, joilla on käytössä yksinkertaisia lipunostorutineja. Mietin vain onko aikaisemmin perustetuilla junayhtiöillä vähän opittavaa näiltä suhteellisen uusilta tulokkailta.

MIKAEL PRENLER
Päätoimittaja